

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1972

N:o 24—26

Innehåll: Nr 24. Landskapslag om sysselsättning.
Nr 25. Landskapslag om lantbruks- och skogsnämnder.
Nr 26. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om enskilda skogar.

Nr 24.

LANDSKAPSLAG

om sysselsättning.

Föredragen för Republikens President den 14 april 1972.

Utfärdad i Mariehamn den 19 april 1972.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §.

Landskapet bör, i syfte att trygga och förbättra utkomstmöjligheterna för landskapsbefolkning samt för att upprätthålla en säker ekonomisk tillväxt, främja jämvikten mellan efterfrågan på och utbudet av arbetskraft inom olika branscher och områden.

2 §.

Landskapet bör genom allmänna ekonomisk-politiska åtgärder sträva till att påverka efterfrågan på arbetskraft för att uppnå och upprätthålla en hög och jämn sysselsättning.

Landskapet bör särskilt genom arbetskraftspolitiska åtgärder sträva till att främja anpassningen av efterfrågan på och utbudet av arbetskraft, i syfte att bekämpa på arbetsmarknaden förekommande arbetslöshet eller brist på arbetskraft.

För skötseln av arbetskraftspolitiken bör

undersökningar utföras, genom vilka produktionens, teknologins, arbetskraftens och sysselsättningens utveckling samt arbetskraftens omfattning, art och struktur utreds.

3 §.

Arbetsökande skall hänvisas till för honom lämpligaste möjliga arbete.

Arbetsökandes möjligheter till placering på arbetsmarknaden skall såvitt möjligt främjas genom utbildning.

I detta syfte bedriver landskapet yrkesvägledning och arbetsförmedling samt främjar arbetskraftens fackliga och regionala rörlighet.

4 §.

Yrkeskurser och annan motsvarande utbildning skall ordnas så, att vid fara för arbetslöshet antalet personer, som utbildas, kan ökas och utbildningstiden förlängas, samt så, att utbildningen kan påskynas, när sysselsättningsläget förbättras.

5 §.

Landskapet, kommunen och kommunalförbundet skall draga försorg om, att av dem finansierade investeringar kan tidsbestämmas

¹⁾ Framst. nr 45/1971.

Lagutsk. bet. nr 11/1971—72.

St. utsk. bet. nr 14/1971—72.

så, att konjunkturväxlingarna utjämnas.

Landskapet, kommun och kommunalförbund skall om möjligt tidsbestämma av dem finansierade arbeten så, att årliga växlingar i efterfrågan på och utbudet av arbetskraft utjämnas.

6 §.

Då lån, understöd och räntestöd av landskapets medel beviljas för bestridande av kostnaderna för arbeten av investeringsnatur, skall för tryggheten av sysselsättningen uppställas erforderliga villkor för användningen av medlen.

7 §.

Landskapet sörjer för tryggheten av utkomsten för dem, som blivit utan arbete, på sätt därom i denna lag eller eljest stadgas.

2 kap.

Anordnandet av arbets- och utbildningstillfällen

8 §.

Arbetsför och arbetsvillig person, som fyllt 16 år och åt vilken arbete eller möjlighet till utbildning icke kunnat ordnas genom arbetsförmedlingens försorg, skall så vitt möjligt beredas arbete genom åtgärder av landskapet eller den kommun, i vilken vederbörande har sitt egentliga bo och hemvist.

9 §.

Landskapet samt kommun och kommunalförbund skall på förhand uppgöra planer för följande år för de arbeten, som skall utföras med i 5 § avsedda arbetsanslag, även om för anordnandet av sysselsättningsfrämjande utbildningstillfällen, med beaktande av i denna lag avsedda sysselsättningspunkter. Kommuner och kommunalförbund skall, så vitt möjligt, uppgöra planer för längre tid än ett år för anordnandet av sina här avsedda arbeten och utbildningstillfällen.

Kommun och kommunalförbund skall årligen tillställa landskapsstyrelsen i 1 mom. avsedda planer enligt av landskapsstyrelsen utfärdade anvisningar.

10 §.

Landskapets med arbetsanslag avlönade arbetskraft får under tiden mellan början

av maj och slutet av oktober månad i medeltal icke överstiga det genomsnittliga antalet arbetstagare under tiden mellan början av föregående november och slutet av april månad.

11 §.

I arbeten, som finansieras av kommun, får det totala antalet med arbetsanslag avlönade arbetstagare mellan början av juni och slutet av oktober månad i medeltal icke överstiga motsvarande genomsnittliga arbetsstyrka under tiden mellan början av föregående november och slutet av maj månad.

12 §.

Föreligger konjunkturpolitiska eller andra särskilda skäl, har landskapsstyrelsen rätt att medge kommun undantag från i 11 § stadgad skyldighet.

13 §.

Är kommuns arbetsstyrka under sommarsäsongen större än vad som stadgats i 11 § skall kommunen till landskapet utge ersättning för varje arbetsdag så, att ersättningen per dag motsvarar de genomsnittliga kostnaderna per dag för arbetskraft vid landskapets arbeten av investeringsnatur. Ersättningens storlek fastställs av landskapsstyrelsen.

Ersättning skall för sommarsäsongen erläggas före utgången av mars månad följande år.

14 §.

Arbetsförmedlingen skall, då den anvisar arbetskraft till landskapets, kommuns eller kommunalförbunds arbeten, giva företräde åt de personer, vilkas behov av arbete är störst.

15 §.

Kommun och kommunalförbund skall i första hand anställa sin i denna lag avsedda arbetskraft genom arbetsförmedlingen på sätt därom särskilt föreskrives.

3 kap.

Erläggandet av arbetslöshetsersättning

16 §.

I 8 § avsedd person, åt vilken arbete eller utbildningsmöjlighet icke kan beredas och

som därför är i behov av ekonomiskt stöd, kan beviljas arbetslöshetsersättning av landskapets ordinarie medel enligt i riket för motsvarande ersättning gällande grunder.

17 §.

Arbetslöshetsersättning erlägges för högst fem dagar i veckan. Den erlägges icke för sön- och helgdagar.

Ersättning utbetalas i efterskott minst två gånger i månaden på sätt därom särskilt stadgas.

18 §.

Har person sådant arbete, som icke utgör hinder för erhållande av ersättning, och är hans lön för detta arbete mindre än den högsta ersättning han enligt 16 § kunde erhålla, kan honom beviljas i ersättning högst så mycket, att ersättningen och hälften av arbetslönen sammanlagt stiger till det ersättningsbelopp, som kunde beviljas honom.

Vad i 1 mom. är stadgat gäller också sådant ringa ekonomisk förmån, som givits på grund av att arbete upphört eller av annat likartat skäl.

19 §.

Arbetslöshetsersättning beviljas icke medlem av arbetslöshetskassa under den tid han är berättigad att erhålla understöd från kassan.

4 kap.

Förvaltning

20 §.

Beslut om erläggande av arbetslöshetsersättning fattas av en i anslutning till arbetsförmedlingsbyrån verksam arbetskraftskommission på vilken även ankommer att ombesörja alla därav föranledda uppgifter.

Kommissionen består av ordförande samt fyra övriga ledamöter jämte suppleanter för dessa. Som ordförande fungerar arbetsförmedlingsbyråns chef. Ordförandens suppleant förordnas av landskapsstyrelsen för viss eller obestämd tid. De övriga ledamöterna, av vilka hälften företräder arbetsgivarna och den andra hälften arbetstagarna samt deras suppleanter utser landskapsstyrelsen för två kalenderår i sänder på förslag från de

mest representativa lokala arbetsmarknadsorganisationerna.

21 §.

Arbetskraftskommissionen är beslutför, då ordföranden eller hans suppleant och minst hälften av de övriga ledamöterna är tillstädes. Faller rösterna lika, blir den åsikt ordföranden biträder kommissionens beslut.

Angående jäv för kommissionens ordförande och ledamöter gäller i tillämpliga delar vad om domarjäv är stadgat.

22 §.

Till ordförande och ledamöter i arbetskraftskommissionen erlägges mötesarvode samt dagtraktamente och ersättning för resekostnader enligt av landskapsstyrelsen fastställda grunder.

5 kap.

Särskilda stadganden

23 §.

Den som icke åtnöjes med arbetskraftskommissionens beslut äger rätt att söka ändring däri medelst besvär hos arbetskraftsministeriet såvitt gäller beslutets laglighet. Besvär över beslutets ändamålsenlighet anföres hos landskapsstyrelsen. På landskapets vägnar utövas rätten till ändringssökande av landskapets ombud, till vilket uppdrag landskapsstyrelsen förordnar lämplig tjänsteman vid landskapets centrala ämbetsverk, och vilken bör erhålla kallelse till arbetskraftskommissionens sammanträden.

Besvärsskriften skall inom 14 dagar från det besväranden fått del av beslutet tillställas arbetskraftsministeriet, landskapsstyrelsen eller arbetskraftskommissionen. För landskapets ombud räknas besvärstiden från den dag då beslutet fattades.

Har besvärsskriften tillställts arbetskraftskommissionen, skall kommissionen eller av denna förordnad person genom förmedling av arbetsförmedlingsbyrån till ministeriet eller landskapsstyrelsen ofördröjligen översända besvärsskriften jämte eget utlåtande.

Arbetskraftskommissionens beslut skall verkställas oavsett besvär som anförts på landskapets vägnar.

I beslut, som ministeriet eller landskapsstyrelsen fattat med anledning av besvär, får ändring icke sökas medelst besvär.

24 §.

Uppdagas det, att mottagare av arbetslöshetsersättning missbrukar honom beviljad ersättning, kan arbetskraftskommissionen på framställning av socialnämnd eller efter att ha hört denna bestämma, att ersättningen skall utbetalas till någon av ersättningstagarens familjemedlemmar eller till socialnämnden för att användas för ersättningstagarens eller, om han har familj, även för familjens underhåll.

25 §.

Den som olovligen yppar vad han vid fullgörandet av i denna lag stadgad uppgift erfarit om någon persons ekonomiska förhållanden, hälsotillstånd eller yrkes- eller afärshemligheter, dömes till böter, såframt icke för gärningen annorstädes i lag är stadgat strängare straff.

För i denna paragraf nämnt brott får allmän åklagare icke väcka åtal, om ej målsäganden anmält brottet för väckande av åtal.

26 §.

Den som genom att lämna oriktiga uppgifter eller genom att dölja sant sakförhållande medverkat till att arbetslöshetsersättning erlagts utan grund eller som eljest

Mariehamn, den 20 december 1971.

orättmätigt lyft ersättning, ehuru han skäligen bort veta detta, kan dömas till böter, såframt icke för gärningen annorstädes i lag är stadgat strängare straff.

27 §.

Arbetslöshetsersättning får icke utmätas. Avtal som avser överföring till annan eller pantsättning av arbetslöshetsersättning, är ogiltigt.

28 §.

Landskapsstyrelsen är berättigad att utan ersättning av statliga myndigheter samt av kommuner och kommunalförbund erhålla för skötseln av sysselsättningsärendena erforderliga uppgifter.

29 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

30 §.

Denna lag tillämpas från och med den 1 januari 1972 och genom densamma upphäves landskapslagen den 12 april 1962 om sysselsättning (6/62) ävensom landskapslagen den 27 mars 1961 om arbetslöshetsersättning (34/61).

På landstingets vägnar:

ALARIK HÄGGBLOM
talman.

Folke Woivalin
vicetalman.

Olof Jansson
vicetalman.

Nr 25.

LANDSKAPSLAG

om lantbruks- och skogsnämnder.

Föredragen för Republikens President den 14 april 1972.

Utfärdad i Mariehamn den 19 april 1972.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 §.

I kommun skall finnas en lantbruks- och skogsnämnd, som handlägger frågor rörande lantbruksförvaltningen och de enskilda skogarna inom kommunen.

Landskapsstyrelsen kan på synnerligen välgående skäl befria kommun från skyldigheten att tillsätta lantbruks- och skogsnämnd. I sådant fall omhänderhas nämndens åligganden av annan kommunal nämnd vars instruktion landskapsstyrelsen fastställt, eller av kommunens styrelse.

2 §.

Tillsynen över lantbruks- och skogsnämnd utövas av landskapsstyrelsen.

3 §.

På lantbruks- och skogsnämnd ankommer:

- 1) att främja gårdsbruket och dess binärningar;
- 2) att lämna handräckning samt att avge utlåtanden och utredningar åt landskapets myndigheter och kommunala myndigheter;
- 3) att övervaka efterlevnaden av landskapslagen om enskilda skogar; samt
- 4) att handha övriga uppgifter som anförtrots nämnden.

4 §.

Angående lantbruks- och skogsnämnd samt dess ordförande och övriga medlemmar gäller vad om kommunala nämnder och kommunala förtroendemän är stadgat, såvida icke av denna lag annat följer.

5 §.

Lantbruks- och skogsnämnd består av ordförande och minst fyra medlemmar samt erforderligt antal ersättare.

Nämndens ordförande och övriga medlemmar samt ersättare väljes av kommunens fullmäktige för en mandattid som sammanfaller med fullmäktiges. Nämnden utser för samma tid inom sig viceordförande.

6 §.

Ordföranden skall vara väl förtrogen med lant- och skogsbruk och de övriga medlemmarna äga kännedom om lant- och skogsbruk.

Den som är anställd vid penninginrättning, som beviljar lån för lantbruk ur landskapets medel eller lån, för vilka landskapet erlägger räntegottgörelse, eller som är dess ombud eller medlem av dess styrelse eller är ordförande eller viceordförande i dess förvaltningsråd eller för dess principaler, får icke vara medlem i lantbruks- och skogsnämnd.

Till medlem får ej heller utses skogsfackman, som står i landskapsstyrelsens eller skogsvårdsförenings tjänst.

7 §.

Angående besvär över lantbruks- och skogsnämnds beslut gäller vad därom i riket är stadgat om besvär över motsvarande beslut, som fattats av lantbruksnämnd eller skogsnämnd dock så, att besvär beträffande beslutets ändamålsenlighet anföres hos landskapsstyrelsen.

Har lantbruks- och skogsnämndens uppgifter anförtrots annan kommunal nämnd eller kommunens styrelse skall såvitt gäller sådana ärenden gälla vad i 1 mom. är stadgat om lantbruks- och skogsnämnd.

8 §.

Kommun kan anställa en lantbrukssekreterare, som har till uppgift att biträda

¹⁾ Framst. nr 42/1971.

Lag- o. ek. utsk. bet. nr 3/1971—72.

St. utsk. bet. nr 12/1971—72.

lantbruks- och skogsnämnden. Befattningen kan antingen vara huvud- eller bisyssla. Lantbrukssekreterare får även anställas gemensamt för två eller flera kommuner.

Lantbrukssekreterare bör minst vara utexaminerad från lantbrukshållningsinstitut eller från motsvarande tidigare lantbruksläroanstalt.

Med landskapsstyrelsens tillstånd får till lantbrukssekreterare, som handhar sin befattning såsom bisyssla utnämnas person, som icke uppfyller i 2 mom. nämnda kompetensfordringar, om han i övrigt prövas äga erforderlig skicklighet och förmåga.

I 6 § 2 och 3 mom. avsedd person får icke utses till lantbrukssekreterare.

9 §.

Finnes icke i kommun lantbrukssekreterare, kan kommunens fullmäktige besluta, att lantbruks- och skogsnämndens ordförande får uppbära ett särskilt månatligt arvode för handhavandet av uppgifter som skulle åligga lantbrukssekreterare.

10 §.

Utgifterna för lantbruks- och skogsnämnds verksamhet bestrides av kommunen.

Kommun äger rätt att utfå landskapsbidrag för de kostnader som lantbruks- och skogsnämndens verksamhet förorsakat kommunen. Angående landskapsbidraget

gäller vad i riket är stadgat om statsunderstöd för lantbruksnämnder.

Inom ramen för i ordinarie årsstaten upptaget anslag kan landskapsstyrelsen besluta att i 9 § stadgat arvode ingår i de utgifter som berättigar till landskapsbidrag.

För i 11 § landskapslagen om enskilda skogar (8/68) avsedda syneförrättningar uppbär medlem av nämnden arvode, dagtraktamente och ersättning för resekostnader i deras helhet av landskapet.

11 §.

Om val av lantbruks- och skogsnämnd skall kommunens fullmäktige meddela landskapsstyrelsen.

12 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

13 §.

Denna lag träder omedelbart i kraft och genom densamma upphäves landskapslagen den 16 april 1964 om kolonisationsnämnder (13/64).

Lantbruks- och skogsnämnd åligger att fullgöra även de uppgifter vilka enligt vad därom är särskilt stadgat och föreskrivet före denna lags ikraftträdande ankommit på kolonisationsnämnd.

Mariehamn, den 20 december 1971.

På landstingets vägnar:

ALARIK HÄGGBLOM
talman.

Folke Woivalin
victalman.

Olof Jansson
victalman.

Nr 26.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om enskilda skogar.

Föredragen för Republikens President den 14 april 1972.

Utfärdad i Mariehamn den 19 april 1972.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut upphäves 4—6 §§ landskapslagen den 4 april 1968 om enskilda skogar (8/68) samt ändras 3 § och 11 § 1 mom. såsom följer:

3 §.

Efterlevnaden av denna lag övervakas av landskapsstyrelsen och av lantbruks- och skogsnämnderna.

Angående lantbruks- och skogsnämnderna stadgas särskilt.

11 §.

Då skäl föreligger att befara, att skog

Mariehamn, den 20 december 1971.

skövlasts eller brukats på sätt som strider mot fredningsföreskrift eller -avtal, i 8 § 3 mom. avsett avverkningsförbud eller av landskapsstyrelsen godkänd plan, skall landskapsstyrelsen förordna i dess tjänst anställd skogsfackman att ofördröjligen verkställa syn tillsammans med två medlemmar av lantbruks- och skogsnämnden i den kommun, inom vars område skogen är belägen.

Denna lag träder omedelbart i kraft.

På landstingets vägnar:

ALARIK HÄGGBLOM
talman.

Folke Woivalin
vicetalman.

Olof Jansson
vicetalman.

¹⁾ Framst.nr 42/1971.
Lag- o. ek. utsk. bet. nr 3/1971—72.
St. utsk. bet. nr 12/1971—72.

Nytryck den 4 september 1985.
Nr 24—26, utgiven från tryckeriet den 26 maj 1972.
Mariehamn 1972. Ålands Tidnings-Tryckeri Ab